

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εκκοστών μετρούμεν χρόνον
εις την γην των Παρθενώνων.

Χίλια κι' ετηακόσα πέντε,
τά μουσόμε κι' εν κουνεμέντα.

Τών όρων μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και' συνδρομαί— απ' ευθείας προς έμέ.
Συνδρομή για κάθε χρόνο— ό κτώ φράγκα είναι μόνο.
Για τα ξένα όμως μέρη— δέκα φράγκα και' ό το χέρι.

Εις γνώσιν ήρομεν παντός ευμούσου τσελεπί
ότι παύσαμεν όσματα 'ρωμηνοί' ανελλιπή
με την άνάλογον τιμήν κι' όποιος απ' έξω θέλει
δέν θα πληρώνη δι' αυτά ταχυδρομαίων τέλη.

Ένα μινός 'Απρίλη
κι' άφείζουσι τόσοι όκταίοι.

Όκτακόσα κι' όγδόνητα κι' έφτα
και τόν Κάϊζερ ψάλλω σκυφτά.

Ό Φαθούλης των 'Αθηνών
όστών Κάϊζερ των Γερμανών.

και μόλις τάδε πέταξε οε περασμένα χρόνια,
πού της μουφλούας βρόντησαν τάξεχαστα κανόγια.

Πήδα, καύμενε Περική, σφάγιε τάραχά τα λόγια,
μαζί, Μακεδόνας μας και χώματά μας δοδία...
ό λέν οι κοδοί στα βουνα κι' η περίδικος στα πλάγια,
και κάθε πετροκότσιφας το λέει' στη ραχούλα
πως τάρα πιά συμμάχους μας έκάναμε και φίλους
τους Γερμανούς, τους Βαβαρούς, και τόσους άλλοφίλους.

“Ας φθάση μέχρις οδρανών ή δυνατή φωνή σου...
δέν έξερεις πως έθαύμασε τός καλλονός της νήσου,
κι' όραν έστέκετο πολλήν
γεμβάξων με την φωνή,
και βλέπων την άνατολήν
του Φοίβου και την δόσην.

Ό Κάϊζερ, πού κυβερνά ήν φίλη Γερμανία,
γράφε γραφή' σ'όν Βασιληά Γερμανικά γραμμένη,
και λέν πως τόν ευχαριστεί για την φιλοξενία,
πού του γίνε' σ'ήν Κέρκυρα την κομοσακουμένη.

Ό Κάϊζερ ο προσφιής
τους Ιδιούς μας βασιλείς
ενθέρμως προσφάνησε,
κι' εν άληθεί φίλια
των στόλων μας έτόνισε
τά πάλα μεγαλεία.

Βεβαίως θήμαδες και σ' ό,
κοπροόκυλο των 'Αθηνών,
πως' σ'ής Κερκυρας τό ηολ
ό Κάϊζερ των Γερμανών
διημερον εκάθισε
και πως μάς συμπαλάθηκε.

‘Αλλά και τό Συνέδριον τό των 'Αρχαιολόγων
'στού Κάϊζερ την πρόποσην εδρήμως άνυμνήθη,
έν γένει οε περιπατών, ονομιών ή τρώγων,
‘φανέρωσε για τούς Ρωμηούς άγάπη άσυνήθη.

Βεβαίως θήκουσες και σ' ό πως τού' φωνάζαν ζήτω,
πως έσημάθη τό ηολ για να τόν προσκύνηση,
πως διαχτυκώτερος ούδέποτε δέν ήτο,
πως' πήγε και' σ'όν Πέλεα και' σ'όν Ποτικιοήσι.

Κι' ό Βασιληάς μας θήκουσες, κανόγια του θαβόλου,
πως Ναύαρχον τόν έκανε του ταρουνού μας στόλου,
των θαρηκτών μας οηλαδή, των ποταμών μας, κι' όλων
των άπομοτελονιδών μας και των τορπιλλοβόλων.
Κι' ό Κάϊζερ των Γερμανών' σ'ήν τόσην εδοχίαν
ιδέχθη μ' ένθουσιασμόν αυτήν την Ναυαρχίαν.

Βεβαίως θήκουσες και σ' ό πως' πήγε, κουφάδόν,
και πέρα σ'όν Κανόνι,

Και τότε προς τόν 'Αναχτα των Πανελλήνων στρέφει,
τούτον δ' άπαμειβόμενος ό Κάϊζερ προσέφη

πῶς Νάναρχον τοῦ στόλου του τοῦ κραταίου τὸν κένει
κί' ὁ Βασιλεὺς εὐχαριστῶν ἰδέχθη, σιραβονάνη.

'Ανταλλαγὴ ναυαρχῶν... γνωρίζεις τί σημαίνει ;
εἶχε τὸ μέγα γεγονός παντοῦ νὰ τὸ κηρύττης...
ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος' σὺν Χορτζὶ ὄλλερον μπαίνει
κί' ὁ Κάιζερ τὸν Γερμανὸν ἐντὸς τῆς' Ἀμφιρτίτης

* Ἐπρόσμενες κί' ὁ Κάιζερ σὲ τόσα ξαρκινὰ μὰς
πῶς Νάναρχος μὰς θὰ γενῆ ;
τώρα ποῦ λὲς οἱ Γερμανοὶ
θὰ δώσουν τὰ καράβια τὸν νὰ πάρουν τὰ δικά μὰς.

Π. — 'Μίλα καλὰ, βρε Φασουλή...
Φ. — 'Αμμὶ δὲν τὸ ξέρεις, κουρέλι,
πῶς ἂν τὰ νέρη πνιγωθοῦν τὰ τῆς Μακεδονίας
κί' ὁ Βασιλεὺς σὺν Νάναρχος τῆς φίλης Γερμανίας
τὸν στόλον τὸν Γερμανικὸν βροτονικὸν κελύπησιν
πρὸς τὸ γνωστὸν Καραμπουρνὸν ταχῆστατὸς νὰ πλεῖσθῃ,
ὁ στόλος ὁ Γερμανικὸς,
ποῦναι πολὺ πειθαρχικὸς,
ἁμέσως θέλωντας καὶ μὴ τὸν Νάναρχο δ' ἀκούσῃ
καὶ θὰ τὸν πρᾶσῃ τέτατος τὸν Σαραφῶν τὸν Τσοῦση ;

Π. — 'Μίλα καλὰ, βρε Φασουλή...
Φ. — Μάθε, φίλῆτι κεφαλί,
'ὅτὸ βρόντο πῶς δὲν ἔγινε καὶ τούτ' ἡ συμμαχία,
καὶ γὰρ τοὺς σκλάβους μὴ λυποῦ,
καὶ τὸν καρφὲ σου τοῦ λοιποῦ
νὰ πῆρξῃ μ' ἡσοχία.

Π. — * Ὑμνος δέξου κί' ἔξ ἡμῶν
κί' ἐν τοῦ κράτους τῶν σάνιδων,
Νάναρχε τῶν ποταμῶν
καὶ τῶν ἀποτολιανῶν.

Νάναρχος τοῦ στόλου γίνου,
ποῦ τιμᾶτ' ἐν ἡσοχία,
Νάναρχος φανοῦ κί' ἐκείνου,
ποῦ θὰ γίῃ μὴ λαγεία.

Ἀποκράτορ Γερμανί,
πρῶτε τῶν κλειῶν κλεινέ,
σὲ κυτᾶζω μὲ τὸ κρᾶνος
πῶς τῆς Κίχλας ἐπιβαίνει,
καὶ μ' αὐτὴν ἐπερηρᾶνας
εἰς τὸν Νάουσταθμον πηγαίνεις.

* Στὸς ἀρχαίαι Σαλαμίνας, * σὺν Ναυοτάθμους καὶ τοὺς Πέ-
ρσιχους μάτα φλογαρά,
καὶ στῆς δόξης τὰ νερά
μὴ τὰς ἀποτολιανῶν κνηγῆς τοὺς λαθρεμπόρους.

Κατὰστράπεις καὶ βροντᾶς,
πλὴν ἐμπρὸς δὲν ἀπαντᾶς
μῆτε κίδαρον καμμίαν, μῆτε δόρατα Περόων,
μῆτ' ἐκείνου τοῦ Κατάρη τὸν πανῆμνητον πυροῦν.

Καὶ καθίζεις εὐτυχῆς
μὲ συγχρόνους ναυτικῶς,

καὶ γενναίως ναυμαχίαις
συναγρίδεις κί' ὀστακοῦς.

Φ. — Παιζε, Περικλῆ κεφαλί,
τὰ βρολά καὶ τὰ λαουῦτα...
τί Σουδέρια μεγάλα,
τί σφάρια Ἰσοτιοῦτα,
κί' ἔπειτα μαζὶ μὲ τούτα
νὰ γενῆ δυνάς μὰς κί' ὄλος
ὁ τῆς Γερμανίας στόλος.

Χαίρε χαίρε κί' ἐλελεῦ,
τῆς 'Ελλάδος Βασιλεῦ.

Σὲ φαντάζομαι μπροστά μου μὲ τὸν στόλον τὸν τραπὸν
τῶν συμαχῶν Γερμανῶν,
καὶ φαντάζομαι πρὸς ῥίνας πῶς τὸν δόηγεις γενναίως,
ὁ δὲ Κάισαρ ἐκ τῆς Κίχλας ὁ κυτᾶζει κηχηναίος.

Σὲ κυτᾶζω κί' ἱστορίας ἐνθυμοῦμαι Θουκυπιδίου,
τοὺς Θεμιστοκλείς τοὺς πάλαι, ναυτικῶδες καὶ τῶν γονέων,
καὶ τὸν Ἀύσαρθρον ἐκείνον, ὅστις τὸς' ἐκ τῆς' Ἀβύθου
πρὸς τὴν Ἀλμυρανὸν παρέπλει, σύμμαχον τῶν' Ἀθηναίων.

Με τὸν ὄσκον τῆς ἡμέρας σὲ κυτᾶζω καὶ μὲ τῶσρα
σὲ βοῆν ὄνεαου,
καὶ ἐσχῶ τὸ Σκαρπιδόν καὶ τῆς Πρέβεζας τὰ κάστρα,
μὲ καὶ τὸ Καραμπουρνῶν.

Χαιρετῶν τὸν Γερμανὸν μὲς στῆς Κίχλας τὸ καράβι
πρόγονοι του προσορίζεις, οἱ πανάρχαιοι Ευαγράβοι,
κί' ὁ μέγας Βαρβερόσας κί' ὁ μέγας Φριδερεῖκος,
κί' ἀπενζῶν τὰ νερά μὰς κατὰ πλάτος, κατὰ μήκος.

Τραγοῦντὸ τὰς Πλαταίας,
βλέπω ῥίνας κραταίαις,
νέου μέλλοτος ἀγῶνος,
καὶ προβαίνο σὺν Ἰραγόνος
καὶ περιφημῶς Ουδλιάνος
μὲ Βρανδεμβουργεῖον κρᾶνος.

* Ἀρχιε κί' ὁ Γουλιέλμος τὴν 'Ελλάδα ν' ἀγαπᾶ,
καὶ σὲ τούτους καὶ σ' ἐκείνους
πλήθος ἀπὸν σκορπᾶ,
μαύρους, ἐρυθροῦς, κοκκίνοους.

Μετὰ τόσα πόνοιον ἐπὶ
καὶ τυφῶνος δυνατοῦ
διεπικήσαμεν προσέου
καὶ τὴν ἐθνοῖαν αὐτοῦ.

Πάει τῶν Ρωμῶν ἡ μόρα,
τρέμονι πολεμίων σπείραι...
Νάναρχος μὰς θάνατὸν τώρα...
τί γὰρ ποῦ θὰ τὴν' πῆξῃ.

Κόττα τὸν, Ἰερεμία
καὶ κλαυθρῆ τοῦ καιροῦ,
πῶς μὲ τὴν τρικυμία
τρέχει στῆν Κρεμμυδαροῦ.

Κότταξέ τον μὲ σπερά
καὶ κατὰχρῶσα γαλόγια

πῶς χαιδέει τροφερά
τοῦ Σκουῆ τὰ μαρμπετόνια.

Π. —

Δὲν μὲ μέλει τί θὰ κἀνή
τῶν παιδῶν ἢ Βουλῆ,
μήτε γὰρ τὸν Ντελεγγάννη
δὲν σκουίζομαι ποὺδ
πῶς καὶ τί θὰ συζητήσῃ,
κ' ἂν σιγατοῦς θὰ καταρίσῃ,
μὰ καὶ στούλους Ἰαπωνῶν
πρὸς χαρὰν τῶν Μαιουδῶν.

Δὲν μὲ μέλει τί φωνάζουν τόσοι ρήτορες σαρτάδοι
κ' ἄλλο φέρον τραγουδοί,
δὲν μὲ μέλει τὸ στοιάδι,
δὲν μὲ μέλει ἢ φυλακῆ.

Δὲν σκουίζομαι ποῦς πίνει, δὲν κιντίζω ποῦς κερνῆ,
δὲν μὲ μέλει γὰρ κανένα τοῦ Ρωμάλινου κοράκι,
δὲν μὲ μέλει γὰρ τοῦς Κρητας, ἂν ἐλήθον τὰ βουρά
κ' ἔκωσαν μ' ἑμὰς γυφίτουν καὶ θερμοῦς τοῦ Θεοδωράκη.

Δὲν προσφέρω μὰ παντόρα σ' ἐπὶ παιδίους τὸν βωμόν,
δὲν προσέχω σ' οὐδὲ Βουλῶντος, μήτε καὶ σ' οὐδὲ βασιλευτάς,
διὰν ἐρχεται σ' ὅταν νοῦν μου πῶς ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν
Ναυαρχος τῆς Γερμανίας ἐπιρῶνθη καὶ αὐτάς.

Φ. — Τὸς ἄς γινῶν προσβιβασμοὶ καὶ τὰ γαλόνα πλάνα.

Π. — Τῆν εἰδος εἰς τὸ Στάδιον τῆν Ἀντιγόνην, βίβνα;

**Μὲς σ' οὐδὲ Στυδίου τὰ μεγαλεῖα
τῆς Ἀντιγόνης διδασκαλεῖα.**

Φ. — Τῆν εἰδα καὶ τῆν ἔκωσαν τὸν λέγ μὲ λαχάρα;
ὄ σὺ κοινὸν ἀδιὰδελον, ὡ τῆς Ἰσμήνης νῆρα,

ἄρ' οἶσθα σ' οὐ πωλλέθρον τὸ παρακλασιῶν
πῶς ἤλθε καὶ Συνέδριον ἀρχαιολογιῶν,
κ' ἑμεῖς μ' αὐτὸ τὰ γάσασαι
καὶ τῆν Βουλῆ ἔειχάσαμε;

Κ' εἶπε πρὸς κατήν ἐφραδῆς
ἢ δόσμορος Ἰσμήνη;
σοφίας πλοῦτος ἀρειδῆς
'ὄταν φάτων τὸ καμίνι,
σπουδῆ καὶ πάντων καὶ παῶν
καὶ ἔτα σύγκρισις γλωσσῶν,
κ' ἔδιος ὁ νόσμος ἔκρυχε σάν ἀρχαιολογίας,
κ' ὄσ' ἔξελίγεις ἐκλογῶν δὲν ἔκωσαν κατεῖς.

Κἀνὸ δ' ἔξεδραμον παντοῦ μὲ τοῦς ἀρχαιολογίους
καὶ συγκινήσεις ἔταθα σφοδρὰς κ' ἄλλοπαλλήλους,
μηδὲ παρῆσθη σ' ὅταν βραχμὸν τῆς σωτηρίου πάλης,
κ' ὄπῳσιν ἐσυζήτησαν τῆν ἐκλογῆν τῆς Πάλλης,
δὲν ἔκωσαν σ' ἀκούσῳ
μήτε τὸν Μουμουροῦσο.

Βρῆ τί μοῦ λές; ἀπήνησεν ἢ τλήμων Ἀντιγόνη,
ἄρ' οἶσθα πῶς βουλεύεται μεγάλα τὸ Κορδόνι,
καὶ πῶς ὁ Κρέων μελετᾷ τὰ κῆμ' οἰκονομίας,
ἔν κ' ἔξη περιουσιματα χερμάτων ὁ Ταμίς;

Ἄρ' οἶσθα πῶς τὸν γέροντα τρομάζει τὸν ἀπιόνην
τὸ πλεονάζον χρῆμα,
καὶ πῶς ἀνέρωσαν προχθὲς αὐτὸ τὸ διαβόνην
τῆς Ἀργυθέας τμήμα;

Κ' ἀπήνησεν σ' ἐπὶ ἀδελφῆν ὀικονομικῶς κ' αἰμείως
τὸ τῆς Ἰσμήνης γέλιος;
Ἔμοι μὲν μῦθος ἀδελφῆ, μηδὲς ἔκωσ' ἔξω
συνήλθε πάλιν ἢ Βουλῆ τὸν γέροντα ἔκωσῳ.